

هومن جعفری
روزنامه‌نگار ورزشیضرر از دست دادن
نیمه اول

اولش فکر می‌کردم فقط منم که این طور فکر می‌کنم اما انگار بقیه هم نظر مشابه دارند. اینکه استقلال، عمده نیمه اول هایش را حرام می‌کند و هدر می‌دهد. ظرفیت زمانی نیمه اول، بیپرده دور ریخته می‌شود تا مربی بین دو نیمه کلید اصلی را بزند و تیم روشن شود. استقلال سایپنتو انگار چهل و پنج دقیقه خاکبازی می‌کند و نیمه دوم را اختصاص می‌دهد به بازی فوتبال و آن هم نه همه دقایقش را. تنها بخش‌هایی از نیمه دوم اختصاص داده می‌شوند به حمله همه جانبه که عمدتاً به نتیجه می‌رسند.

سایپنتو، کارش را بلد است. شکی نیست که انتخاب خوبی بوده و توانسته سبک بازی تدافعی فصل قبل را خنثی کند و روی آن، یک تاکتیک تهاجمی ایجاد کند اما استقلال هنوز یک ایراد بزرگ دارد. آنها موقعیت گل زیاد دارند اما گل کم می‌زنند. شاید اگر رودی ژست در این تیم مانده بود، تعداد گل‌های زده‌اش از مهاجمین جدید این تیم بیشتر می‌شد! بد اقبالی او بود که به فصل تدافعی استقلال خورد و لذت بازی در این تیم را از دست داد.

فرهاد مجیدی فصل قبل در استقلال کار بزرگی کرد. تیمش را ساخت، یک سیستم مناسب برای قهرمانی در لیگ ایران درست کرد و با آن رکوردها را درو نمود. سایپنتو هنوز تیمش را نشناخته و سیستم مناسب و ترکیب درستی برای تیمش انتخاب نکرده و این بزرگترین ضعف اوست. او ایامی زهردار را از خط حمله کنار زده تا حردانی را نیمکت نشین کند. دو تا از تصمیمات اینچنینی سایپنتو بدجوری روی اعصاب تماشاگران می‌رود.

بعضی‌ها که خوبند نیمکت نشین و بعضی‌ها که روی اعضا باند در ترکیب اصلی هستند. سایپنتو مقابل دفاع همه جانبه اراکی‌ها، جا داشت از تعویض‌هایش هوشمندانه‌تر استفاده می‌کرد. دو تعویض در دقیقه ۹۰ چه سودی دارد؟

دفاع فولادی، پسران آلومینیومی

سام ستارزاده
روزنامه‌نگار ورزشی

سیدمهدی رحمتی را اغلب ما با مهارهای استثنایی و کم‌نظیرش در مقاومت سیاسی، استقلال، مس کرمان و سپاهان به یاد داریم؛ اما رحمتی در این فصل و در کسوت سرمربی آلومینیومی‌ها اثبات کرده که حتی بدون دستکش دروازه‌بانی و پیراهن ورزشی و باکت و شلوار رسمی، کابوس هر خط حمله‌ای می‌تواند باشد. آلومینیوم اراک را با فوتبال اقتصادی و یا بدون

آن، با این آمار تحسین برانگیز به خاطر خواهیم داشت؛ ۴۵۰ دقیقه گل نخوردن متوالی، آماری که هر چند با رکورد لیگ هنوز فاصله دارد، می‌تواند در هفته‌های پیش رو ارتقا یابد. نماینده کارخانه ایرالکو حال پس از پرسپولیس و در کنار مسی‌های رفسنجان، دومین خط دفاعی برتر لیگ را در کارنامه خود دارد؛ با تنها ۴ گل خورده از تراکتور، پرسپولیس، هوادار و در کمال تعجب، بدون گل خورده خارج از اراک!

خط دفاع اراکی‌ها، یک ترکیب متعادل از بازیکنان جوان و بانجر به است؛ از میلاد فخرالدینی، ستاره کرمانی سابق

تراکتور و استقلال و وحید محمدزاده که از بلندقامت‌ترین‌های لیگ است، تا امیرمحمد هوشمند که در سومین فصل خود در لیگ احیا شده و سیداحسان حسینی که محصول آکادمی پرسپولیس است.

البته بی‌شک حسین پورحمیدی چهره ویژه تیم امسال آلومینیوم است؛ سنگربانی که تحت هدایت شماره یک سابق تیم ملی به خوبی رشد کرده و مهارهایش، تک امتیاز ارزشمند ورزشگاه آزادی را مقابل پسران آبی در جیب رحمتی نگاه داشت. در لیگی که پیام نیازمند و سیدحسین حسینی از دروازه‌بانان آن هستند، این تعداد کلین‌شیت‌های

پورحمیدی خوش‌آبیه است که در صدر جدول سنگربانان لیگ تنه به تنه علیرضا بیرانوند می‌زند.

آلومینیوم مهدی رحمتی با وجود دو وینگر خارجی با کیفیت و کارنامه‌دار (هانسل زاپاتا و ولنتینو پوئل) و محمدرضا آزادی که نیم‌فصل دوم سال گذشته نشان داد که یک چهارچوب‌شناس کاربلد است، می‌توانست هجومی‌تر در لیگ ظاهر شود. با این حال، نمی‌شود بر دفاع مستحکمی که مقابل خط آتش پرحرارت طلایی‌های اصفهان و آبی‌های پایتخت دوام آورده چشم بست و بابت ساختن چنین تیم منسجمی، برای عقاب سابق لیگ برتر ایستاده دست نزد.

ارزیابی هفته دهم لیگ برتر

لیگ جنجالی نمی‌خواهیم

تیم منتخب هفته 4-3-3

ایمان گودرزی
روزنامه‌نگار ورزشی

نقص فنی پیکان!

تیم پیکان یکی از معدود تیم‌های لیگ برتر به حساب می‌آید که حساب ویژه‌ای روی تیمش و میدان دادن به استعدادها نوظهور کرده است، چیزی که کمتر در لیگ شاهدش هستیم. مجتبی حسینی از فصل گذشته نشان داد که اعتماد کردن به جوانان را به خریدهای گرانقیمت ترجیح می‌دهد و این فلسفه را به لیگ بیست و دوم هم کشاند. تغییر نسل یا جوانسازی تیم‌ها در فوتبال همیشه کاری ریسکی به حساب می‌آید و مربی و یا سرنوشت یک تیم را به کلی زیر و رو کند، اتفاقی که پیکان در یک قدمی آن قرار دارد. پیکان فصل گذشته با کسب ۳۶ امتیاز از ۳۰ بازی در رتبه نهم قرار گرفت و در میانه جدول به کار خود در لیگ پایان داد، این فصل نیز روند شاگردان حسینی خیر از تکرار اتفاقات فصل گذشته را می‌دهد، اما تفاوت پیکان ۱۴۰۱ با ۱۴۰۰ در نحوه بازی تیم است. پیکانی‌ها این فصل موقعیت‌های زیادی را خلق می‌کنند و بازی قابل قبولی را از خود به نمایش می‌گذارند اما نتیجه نمی‌گیرند، ۵ مساوی در ۱۰ بازی و فقط ۵ گل زده آنها را به دومین خط حمله ضعیف این لیگ تا اینجای کار تبدیل کرده. نداشتن تجربه و شاید نداشتن اعتماد به نفس کافی علت این مشکل در پیکان باشد. حال توپ در میدان مدیران پیکان است که به پروژه جوانسازی تیم با تمام خط‌هایش ادامه بدهند یا برای خارج شدن از شرایط تغییرات انقلابی را در تیم در نظر بگیرند.

پیش بگیرند، قادرند که بعد از سال‌ها اصفهان را به جام قهرمانی برسانند.

مربی هفته: حمیدمطهری

برای دومین هفته متوالی به‌عنوان برترین مربی هفته از نگاه خبرنگاران ایران ورزشی لقب گرفت. مطهری هفته پیش نیز برد بزرگی را در سیرجان مقابل قلعه‌نویی به دست آورد و این هفته نیز جواد نکونام را با فولاد پرهزینه مغلوب کرد. مطهری نشان داد بی‌دلیل از او تعریف نمی‌شود. هر چند که نباید همین یکی، دو هفته را ملاک سنجش قرار داد اما به هر حال مطهری کارهای بزرگی انجام داده.

ناکام هفته: جواد نکونام

جواد نکونام ۵ هفته است با فولاد بردی را به دست نیاورده و پیوسته مساوی کرده و آخرین بازی را هم به نساجی باخت. عملکرد فولاد با نکونام در فصل جاری بسیار ناامیدکننده است و تردیدی نباید داشت که اگر این مربی بخواهد با همین فرمان پیش برود، نیم فصل دوم جایی روی نیمکت فولاد نخواهد داشت. وقت آن رسیده نکونام به جای توجیه عملکرد ضعیف شاگردانش اقدامی جدی در راستای بهبود این وضع کند.

داد. لیگ برتر در هفته دهم به شدت بیننده‌هایش را نگران کرده است. این لیگ قرار است ما را به کجا ببرد؟!

بازیکن هفته: حسین پورحمیدی

بی‌هیچ تردیدی باید حسین پورحمیدی، دروازه‌بان آلومینیوم اراک را به‌عنوان برترین بازیکن هفته لقب داد. دروازه‌بان اراکی‌ها که روزگاری در استقلال هم حضور داشت، بار دیگر ارزش‌های دروازه‌بانی خود را مقابل استقلال به رخ کشید تا مشخص شود او بدرستی این تیم را ترک کرده‌تا با این همه توانایی نیمکت نشین دیگر دروازه‌بان‌ها نباشد. پورحمیدی بواقع از نظر جایگیری یکی از بهترین‌های لیگ است.

تیم هفته: سپاهان

پرگل‌ترین برد هفته را سپاهان به دست آورد و توانست با ارائه فوتبالی روبه جلو و جذاب چهار بار دروازه تراکتور را فرو بریزد. سپاهان در لیگ جاری فراز و نشیب‌هایی داشته؛ در مقطعی بسیار امیدوارکننده و در مقطعی هم یأس آور. با این حال شاگردان موزایس با همین وضعیت نیز اکنون تیم دوم جدول رده‌بندی محسوب می‌شوند و اگر بتوانند روند بانباتی را

حمیدرضا عرب

روزنامه‌نگار

مازیار زارع دقایق طولانی نگاه‌ها را به سبب اعتراض گسترده به تصمیم داور به سمت و سوی خود می‌کشد. شیخ دیاباته با یکی از هواداران انزلی‌چی درگیری فیزیکی داشته است. بازیکنان و مربیان استقلال به محض شنیدن سوت پایان بازی به سمت داور حمله‌ور شده‌اند. قربان بردیف به نشانه اعتراض در نشست خبری بعد از بازی شرکت نکرد. حمید حاج‌ملک، داور پراشتباه بازی استقلال و فولاد بار دیگر صدای یکی دیگر از مربیان را درآورده و این بار الهامی به او اعتراض کرده است؛ این موارد مهم‌ترین جنجال‌های هفته محسوب می‌شود و در لابه‌لای آن نیز اتفاقات ریز و درشت زیادی رخ داده است. آیا سازمان لیگ و فدراسیون فوتبال به این موضوع مهم فکر نمی‌کنند که در میان این همه هیاهو و جنجال لازم است قوانین بازدارنده و محکم‌تری را علیه همه عوامل درگیر با یک مسابقه فوتبال به اجرا بگذارند؟ آیا وقت آن نرسیده که برای تعبیه کمک داور ویدیویی در تمام ورزشگاه‌های فوتبال ایران اقدامی ضرب‌الاجل انجام

نفت به رنگ سیاه، ناکام مثل فیروز کریمی

مرتضی طهوری
خبرنگار

نفت آبادان بی‌تردید همانی است که انتظارش را داشتیم. تیم باریشه جنوب ایران که از ابتدای فصل جاری مشخص بود در لیگ شرایط ناپسامانی خواهد داشت. تیمی که در تابستان در یک تصمیم عجیب علیرضا منصوریان را کنار گذاشت تا وارد پروسه تغییر سرمربی شود. منصوریان که با همه حواشی ریز و درشت و مشکلاتش در آبادان نتیجه بدی نگرفته بود و می‌توانست با ارفاق در فصل دوم بهتر شود.

تغییر مربی در هر تیمی نیازمند یکسری پیش‌نیازهاست و باید با فلسفه و مطالعه دقیق و ریزبینانه انتخاب شود آنچه نفت آبادان فاقد آن بود. مثل تمامی تیم‌های فوتبال ایران نفت آبادان هیچ برنامه و استراتژی مدونی برای جذب مربی نداشت و بدون هیچ فلسفه و نگرشی به سراغ انتخاب سرمربی جدید رفت. نتیجه همین بی‌برنامگی قطار شدن اسم‌های ریز و درشتی بودند که هیچ سختی با هم نداشتند و در میان آنها حتی نام پیرمرد پرحاشیه‌ای چون وینفرد شفر نیز به چشم می‌خورد که در

دهه هشتم زندگی‌اش قرار دارد! این لیست ناهمگن و شلخته اشاره به حقیقتی دارد که در نفت جریان دارد. تیمی که برای نیمکتش هیچ پلنی نداشت و کاملاً سلیقه‌ای و با توصیه دلال‌ها کاندیداها را لیست کرده بود! نتیجه همین تفکر حضور مربی ناآشنایی به‌نام رضا پیرکاس روی نیمکت نفت آبادان بود که هیچ تجربه‌ای در سطح بالای فوتبال ایران نداشت. نفت با پیرکاس در فوتبال ایران سینه‌خیز جلو آمد تا مدیران این تیم در یک تصمیم شتابزده و بدون کارشناسی او را کنار بگذارند اما گزینه بعدی

از پیرکاس بدتر بود! یک مربی بازنشسته که دوره‌اش در فوتبال ایران مدت‌هاست به سر آمده و در تمام این سال‌ها هر کجا با گذاشته ناکام محض بوده. مردی که عمده توانایی‌اش در این سال‌ها اجرای استندآپ کمدی در سالن‌های کنفرانس خبری و لب خط بوده! نفت آبادان با انتخاب مربی تمام‌شده‌ای چون فیروز کریمی از چاله به چاه افتاد؛ چاه ویلی که در آن فقط ناکامی و شکست وجود دارد و به نظر انتهای آن با سرعت به لیگ یک ختم می‌شود. مسیری که فیروز کریمی در آن متحیر است!

